

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Röpmansgatan, wid östra hamnen, näst in til Herr Benj. Bagges: hwilket dem til esterrättelse tjenar, som hafwa kläden, walmar, strumpor och garn at hadanefter inlemna.

Hos Handelsmannen, Herr Eric Herndahl, finnas til bästa pris ungefärligen 50 stycken sillettunnor af bok, wäl och försvarligen gjorde af Mäster-böckare här i staden.

En wagnbo, samt en packbo in i gården, är ledig, at mot hyra nyttas. Underrättelse sås hos Guldarbetaren Herr Olof Fernlöf.

Til salu angifwes en swart klippare hos Mästaren Apelberg wid Segeldals-fabriken, som yrtrar sig self om priset.

Uti et hus på Wallgatan är redan för 3 weckor et swin ankommet, hwartil ingen ägare wil sig iufinna. Fast ämnet är mindre snygt, at utbreda sig uti; får jag doch omögeligen göra platsen almän, dit creaturet begifwet sig, innan närmare tilstånd erhålles.

Någre gurfottingar finnas til köps, utan twiswel för billigaste pris, och säljas på Rådstugokällaren.

Hos Herr Frid. Sander på Stads-källaren finnas goda berg-ostron.

Rättelser.

I sista Numret, s. 666, r. 12, är swårigheten, at få tilväckeligen wäl gjorda werfmg, utelemnad: likaledes borde jag, s. 668, r. 5, Frisivet Stockholms Slot, i ställe för Nilsens Ständer.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 31 October 1761.

Fortfättning af Tankar öfwer min duble Femstyfwer.

Min Herre wet, at jag då och då sådt en och annan af mine bröder til sällskap i er pung, i synnerhet wid stora högrider, och dyllka glada tillfällen. Jag wet ej egentligen orsaken, hwarföre de snarare än jag kommet at resa; doch har jag tillbragt hela nätterna i samtal med dem, och sådt höra mycket. Det wore förwidlystigt, at om-tala deras resor. I känna dem; de wilja anses för renare än andre; de förebrå mig, at jag har förmycket swafwel, och ärd likwäl selfwe de stäm-laste, oblygaste och ostadigaste buffar i werlden. Menar Herren, at de stämas för at berätta hwarannan sine odygdige wägar. Där är et stof ibland, at jag måste hålla för dronen. Hör på, ropar en, så skal jag berätta min resa från en Hand-lande til en B = = e. Nej, skrifer en annan, jag reste en gång ifrån en lieen S = = r til et Fruncim-
mer.

mer. Jag från en bonde til en ung Hå = = e, och jag från en Prest til en Skogsbetjent. Ha, ha, ha, jag från en brännvins-panna til en Lånsman; med tusende flera sådana raserier, at man kan bli hufvudgalen; och det är underligt, at när de tala och stoja om sådana tåg, så begabba de hela werlden, föragta lag och Religion, och fryta af sit sjelfswäld, at jag, som är phlegmatisk, har sorg och harm at höra därpå.

Strax efter siffledna Julen war mit sällskap owaniigen stilla och litet. En gammal krona, som snackade Dansk, och i flera år waret min behjernerlige vän, hade sådt et gyllen och en sixpence til sig, när först en dubbel piece, och kort efter en Pommerst acht-groschen kom instigande. Efter föregångne complimentier, och ömsom betygad wänskap och förbindelse, började de språka, och fråga efter tidningar. Jag hade sådt mig i en wrå altranederst, och hörde länge på, huru de två siffträtte om företrädet: så landsmän som de woro, så kunde de doch ingalunda förlitas. Du har en gammal råck, sade Pomerinken til min halfbror, och du må bruka höflichkeit mot folk af högre rang och bättre wärde, särdeles som jag har wågat mit lif för Säderneslandet, medan du gådt och arbetat hos en bonde hemma. Min bror blef wred; tag af dig råcken, sade han, så så wi se, hwad du duger til; och wil du mer än hem, så skal jag fatta min dikes-spade, och wisa dig, at jag wunnet mer land än du, så sluffig du ock anser mig. Jag känner dig wäl, du kom hit i en = = bysäck = =

Wär

Wär alswarsamme Danske, och wär trumpie Höländare, bad dem hålla styr på sig, och i stilhet be-rätta, hwad nytt. Ja, därtil är jag mer i stånd, än någon annan, fret Pomerinken; och hade ej denne bondelhemelen waret, så hadn j redan hört om marcher, batailler, belägringar, eröfringar, reträter, blesserer, som i alle skolat darva wid. Jag war ung, när jag måste göra en resa til Stettin = =. Nej, nej, sade wär Danske hedersman, wi hafwe ej at göra med sådant, och wil du ändteligen skrifa om bedrifter, så wil jag lägga mig at so'wa; men wiljen i språka förtroligen, så kunne wi roa oss på förnuftigare sätt. Hans stilla och nögda mine gjorde mer intryck hos sällskapet, än hans anseende, så at alle wände ögonen at honom, och wäntade, at han skulle tala mer, så när som Pomerinken. Han murrade, wrätte fram några falsord, och lade sig ändteligen nederst i pungen, där han började snarka, och gjorde ingen widare oro. Den Danske smålog, och sade: Tänk, hwad buller han kunde göra, liksom det wore åra för någon af oss, at slås och gnabbas. En annan sak med människor; doch har jag ofta undrat på en tanke, som kunnat lå länge regera nästan alla Nationer, at de hålla krigsåran för den största. Det må hafwa sin grund, at Regenter löna dem, som wåga sina lif mot så många dödar; jag kan likwäl ej se, at sådan åra går öfwer all annan: det är ej särdeles långt ifrån, at somlige sätta sin åra i ståndsel. (Här bröt gubben litet på Danska) Men för oss, som äro penningar, är det wisseligen en olycka, när wi skole

Ex 2

gå

gå i frigt: ty wi äre skapade til at göra människjorna bättre tjenst; och när wi rese af och an i handel och hushållning, äre wi rätt i vår hysla. Ja, det är med människjorna nästan likaså; fast hela forntiden sadt intet särdeles värde på våra rätta göromål. Mina första småresor wil jag ej omtala: ty jag kunde på en vecka löpa igenom femton händer. Jag kom ändteligen til en god man, där jag hwilade någon tid, fast han ej hade i sinnet, at hålla mig i fångelse: wi wore många i fångkap hos honom: ofta blefwo någre af oss utskickade, och alltid kommo flere igen. Ändteligen blefwe wi något öfwer tusende stycken stückade til Norge, at skaffa vår husbonde et stycke land. Här utvåttade wi vårt ärende, utan all swårighet, och skaffade honom större mytta, än ofta hele härar skaffat de högste på jorden. Jag blef där i granlaget i fyra år, och råkade understundom i samtal med våre småsvenner, som städse lupo til och från: de berättade mig, at min förra husbonde besalt dem, at förwandla et moras til åker, och at de förökat landet til 20 tunnors utsäde. De wore understundom nog smutsige, när de kommo; men jag trodde, at de woro all heder värde för sit wälförhållande. Jag måste följa min nye Herre på en resa; men fick befallning, at tråda i annan tjenst, och måste nu ligga stilla hos en Enka, som spisade framman de. Då hon omsider fick i sinne, at gista sig, kom jag hit, där jag ofta tänkt, at jag wore dömd til ewigt fångelse. Jag hade någre smårra landsmän, dem jag märkt, at Biskop Pontoppidan frismet

efter

efter; och jag har den förhopning, at härnäst han behagar frifwa, får jag och tillstånd, at resa til mit Fädernesland; imedlertid ser jag, at min ny warande husbonde helre roar sig med en god bok, än med våre likar. Wel myn Heer, började nu vår ärlige Holländare. Jag är aflad i Peru, och född i Amsterdam, ik ben een Koopman van Geborte. Doch, jag kan tala Swenska, fast jag ej gerna gör det. Med Spanska silfwerflottan reste jag först til Europa, fast jag sedan såde weta, at jag war, innan jag gick om bord, allaredan en Holländare. Jag har sedan rest hela werlden igenom, men aldrig hwilat så mycket som i Sverige. Jag har besedt hela Ostindien, och kommet tillbaka at Holland; jag har waret 15 gånger i Riga och andra orter i östern, och min återresa har alltid waret så lätt, som min utresa waret otwungen. I Norge och Danmark har det waret lika så; alltid tillbaka at Holland. Efter min siste husbonde, som war en matros, och född i Sverige, dog i sina bästa år, blef jag stückad til hans bror, som war bonde, ej långt härifrån: hans hustru kom på barnsäng, och jag kom til Presten. Jag tror, at här i landet gör man sig mer angelågen, at hålla oss i fångelse, än någorstades; och likwäl trifs ingen af oss här på orten länge. Jag skal i nästa vår resa hem, at sticka hit någre lertatlikar, och jag har redan förswuret at komma hit tillbaka. Upon my Word, sade vår lille svenpence. Mina omständigheter äro nog lika brot Guldens. Wi reste en och samma tid från Amserica,

Ff 3

rica,

rica, min bror för Holländsk, och jag för Engelsk räkning. Hwad gör icke handelen, när han är i fri gång! Om förlof, jag brukar mit gamla ord-språk: Liberty and Property. At quälja handelen, och arrestera pengar, är det samma som strypa en karl, innan han äter, at ej maten skal komma ut igen. Här lög Holländaren, och sade: En daer is doch en gat. Jag wet, at innan jag blef klädd i Engelsk drägt, ägde en enda köpman mig, och millioner af mine likar. Jag kom från mynnet til min husbonde i sällskap med et förfrärfeligt antal af hela och halwa kronor. Min husbondes bror war en stor Herre. Han kom en afton springande, och hade tappat på tuppestrid en stor summa, och gjorde min husbonde den hedren, at begära af honom en dylik til låns. Han fick hwad han åstundade, fast jag hörde min husbonde knorra smått, och säga: Wi äre fyra bröder, jag är köpman, min ene bror är Skomakare, och den yngste Hattmakare. Men oagtat war äldste bror fick ärswa hela egendomen, och har stora inkomster, så så wi doch alle tre hjälpa honom. Hade wi alle fyra blifwet så store Herrar, så hade wi kunnat utöda provincien. Det klappade, en kom in: Thomas, hörde jag min Herre säga, laga at din Herre reser hem i morgon; yes, swarede den andre, I believe he wil so do. Jag låg så gode i min husbondes byrsäck, jämte någre kamerater; men wi lesvererades at Thomas laquei, som war kommen at afhämta lånet. Jag kom på flykten, och spräng ifrån och til hos gylare, drängar, pi-

gor, spelemån, matrosar, arbetskarlar; och hwar jag kom, san jag sällskap. Jag war intet född til handel: ty jag war förliten, jag höll mig mest hos småfolk, arbetare och tiggare; men aldrig weste jag af den förtreteliga ensamheten. En gång war jag likwäl kommen högt up i werlden, och besan mig en dag i Sir Roberts ficka, då han kom från häfvet. Jag weste intet ord af, innan han wråk-te någre näfwar af oss på gatan midt i folkhoppen, under det han spräng, och med full hals skrek Liberty. En matros tog mig up, med hvilken jag reste til Göteborg, och kom i Majorna i godt sällskap: sedan har jag wankat af och an, utom betydelse. Jag har intet ondt emot Sverige, som bror gulden; ty jag blir ansedd, och min Herre tror, at han äger något, så länge jag ligger i pungen; men kommer jag til England, är jag föragtad: ty där är half a Crown det minsta, man wårdar nämna.

Jag hindrar allför länge, sade här min gamle Piecenberg, änskont Herren ej hört hälften af des-sas samtal. Jag wil nu sluta min berättelse; ty det öfriga är mer ångsligt än roligt; och jag wet utom des, at min Herves penninge-betraktelser äro korta. Nej, swarade jag; säg hwad din halfbror hade at språka, och däri får du ej wara allför fort. Wålan då, swarade han, min bror hade med stil-het hört, hwad de andre sagt, och war wäl nögd, at tiga; men den hederlige Danske gubben bad honom berätta sin lesnad, äswensom de öfrige af sällskapet; hwartil han med en djup suck samtykte,

och sade: Jag är en Europeer, kommen från de Saxiska bergwerken, och war i början ämnad til en andelig person. Jag fick mit rum i tåen på en bild, som blef guten at stå i et kloster. Sålunda dömdes jag från det ena mörkret til det andra. Under de Swenskas infall i Saren, blef jag seculariserad, och det af en underlig händelse. Et regimente ryttare hade kommet, at stå i orten, och det bar så til, at Prioren i klostret, som affallet från Lutheriska religionen, hade studerat ihop med Öfwersten för samma regimente. Officeraren kom i klostret, at bese sig; han såg osta på wår Prior, och denne på honom; de kände hwarannan igen, och min Prior sökte roa sin gamle wån. At göra honom nöge, klädde Prioren sig i en Swenskt Cavallerie-moudering, och reste med honom til et nära beläget adeligt gods, där en Enke-Fru och några Frökvar mistades, och där min Prior war wan at osta förnöja sig. De hade blifwit hederligen undfagnade; men då Fruen under denna förklädningen kände igen Prioren, hade hon tillika med sina Frökvar lemnat godset; och Öfwersten, misnögd häröfwer, begaf sig på stunden därifrån. Wåre munkar, som singo weta deras förmans upförande, fördrade honom til straff; men ehuru wår hurtige Öficerare hade nästan så mycket affsky för den andres liberlighet, som affall; så tog han sig doch på, at förlifa dem. Jag såg Prioren komma tillbaka i klostret, och jag fick med det samma af honom en håpen besalning, at försoga mig til den Swenske Herrens qvarter, at aflägga talsägelsen. Sålunda

lunda war jag nu Swenskt, och blef öfwerfickad til et land, där jag wäntade mycket föragt; icke desmindre blef jag emottagen med glädje, och sedan jag sådt hwila ut efter min beswärliga resa, fördes hela mit sammanhang til en guldsmed, som makade om bilden til allehanda silfwer-kävil. Jag fick mit rum rätt i brädden af en silfwer-bågare, där jag blef dageligen kyst af allehanda munnar; men då jag efter några år kom genom arf i andras händer, blef det min lott, at hwart annat år wandra til Guldsmeden, och gå genom eld. Jag förundrade mig öfwer sådant medfart; ty jag war wäl 10 gånger i Caffekannor, i Thekannor och annat slikt, hwilka alla måste göras om efter moden, utan ringaste affeende på nytta eller skada. Jag satte mig tusende gånger för at rymma utur Sverige, och då jag i halfannat år måste hålla til gedo, at sitta i botnen på en Caffekanna, war jag nästan upgifwen af swalp och orentighet. Tilståndet war så mycket beklageligare, när herskapet utnjat mig: ty då måste jag ibland drängar och slunfor kastas, brytas och stötas, så at jag omsider måste kastas bort ibland annat silfwer. Jag mins ej alla mina förwandlingar; men sent omsider fördes jag til mynnet, och fick en hederlig klädning, efter den rätta Swenska afswarsamheten. Jag glömde då mit Fädernesland, och många utståndna swärigheter; jag gjorde mig i e förnögdaste förestälningar om mina tilkommande resor, och trodde jag skulle nu tilbringa några människo-åldrar med all den heder, som mig tilkomme. Men högmod går för fall,
 Lf 5 och

och man tappar ofta på de glädsta uträkningar. Och om människorna, som äro så mycket bräckeligare än vi, och hvilkas hvalsningar komma så ofta på oss än, wette at sätta wårde på både sig och oss, då skulle det wara lustigt at resa, och handteras af rena händer med god esertanke. Jag hade med Swenskt uniform iflädt mig et sinne, som kallas här i landet Swenskt, ehuru det sällan finnes hemma. Jag kände mit wårde, och wette, at jag war bättre, än jag syntes: så bör en Swenskt wara; men med alt detta måste jag wänja mig wid at föragtas. När jag i salskap med en ansenlig hop af mine likar kom från myntet, blef jag buren med dem seån en til annan: en hop kommo hit, och en annan dit. Jag war i detta mit wa til; änd ej gammal, då wi til en ansenlig myckenhet blefwe burne til en wis Herre. Han war ej mera ung, och jag gjorde mig uträkning, at bli nyssjad af min ägare; men om astonen lät han bära oss til et Truntimmer, jag wet ej hwad jag skal kalla hånne: det kunde icke wara hans Fru, jag skal ej heller säga, om hon war maitresse; ty jag fick ej bli så länge qwar, at jag kunde utröna något härom, emedan jag om morgonen bittida blef skänkt at drängen, som buret en billet til min ägarinna. Om eftermiddagen blef jag på en frog lagd utmed en kortlek, och jag hade på en sjerdebels tima så många ägare, at jag blef hufvudbyr, och hade twiswels utan swimmat, om jag ej bliswet bortgisswen för fyra supar brånwin.

(Slutet härnäst.)

Slutet

Slutet af Förtckningen på Peste-tiderna i Sverige.

1572 war åter Stockholm hemsökt af pestilientien, då Doct. Gulielmus Lemnius darsammastades lät trycka en Tractat emot pestilientien, dedicerad til Härtig Carl af Södermanland.

1576 kom pesten til Nyköping och Dreggrund ifrån de Sachsiske höstranderna, som Doct. Benedictus Dlai i sin Swenska läkarebok förmåler, hwilket gaf honom anledning, at 2 år därefter, då samma bok tryktes, införa en utförlig och widlyftig underwising, huru man i peste-tider skulle förwara och bota sig.

1579 begynte åter pesten wisa sig den 15 Sept.

1580 gick åter en häftig pestilientia öfwer Stockholm, samt Upsala och hela Upland, hwilken wårade hele sommaren. Denne sjukdom öfwerfor ock den tiden hela Rykland. Academien i Upsala nödgades ock stinga sig.

1588 begyntes i Junii månad, och continuerade 1589 och 1590 sarsoten sammaledes, så i Stockholm, som på andra orter i Riket: i synnerhet grasserade hon häftigt i Åbo och öfwer hela Finland, som Fincka Rimkrönikan förmåler: det samma hände ock i Finland 1603.

1623 grasserade åter i Stockholm den så kallade stora och starka pestilientien, då 20000 människor wid påß dogo, och ibland andre Stadens förnämste Kyrkoherde, Magister Benedictus Leuchovius, som

som ligger begrafwen fram i Choret i St. Nicolai Kyrka.

1629, uti September månad, begynte åter pesten insmyga sig i Stockholm, och for öfwer hafwet til Åbo.

1630, uti October, kom åter pesten på nytt ifrån Warholmen in uti staden, så at Hofwet med Cancelliet och Kammaren, så denna, som förra gången, måste draga sig därifrån til andra orter.

1638 wiste pesten sig å nyö i Stockholm, då Kongl. Lfmedicus, Herr Andreas Palmcron, af trycket lät utgå en Tractat emot pesten, hwilken å nyö tryktes 1653, då pesten åter uppades.

1657 war åter pestilentien i Stockholm, doch icke så håftig som tilföre. Wid denna tiden dogo mel lan den 1 Augusti och den 7 November ungefärligen 2928 människor, andre föregifwa 3000 in alles.

1710, wid den 23 Augusti, begynte pestilentien wisa sig i Stockholm, så håftigt, som någon tid tilföre, så at den 18 Decemb. öfwer 18000 människor sadt lifwet til.

Denna farfoten kom utur Polen och Lithouen til Liffand, och så därifrån hit öfwer til Stockholm, ic.

Herren, som i sina händer,
Äger både lif och död,
Storne Swea Rikes lännder
Från så stor och almän nöd!

Swad

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 28 October.

London	- - -	67 $\frac{3}{4}$	- -	Dal. Rmt.
Amsterdam	- - -	63 $\frac{1}{2}$	dubbel usö	M:t Rmt.
Hamburg	- - -	67 $\frac{1}{2}$	- -	M:t Rmt.

Ankomne äro Skepparne Thomas Meinders Hollander ifrån Hamburg med barlast, Peter Carlander ifrån Helsingör med färggräs, Matthew Rippen ifrån Newcastle och Ålborg med ost, Robert Loh ifrån Lieth, och John Murten ifrån Hamburg med barlast, Berne Kammerts ifrån Harlingen med mursten och takpannor, samt Hindric Joh. Josander ifrån Marseille och St. Peters med salt och liter packhusgoods.

Utgångne äro Skepparne Swen Lundberg til Livorno, och Peter Kron til Hamburg med sill.

Helsingör. Den 19 October gingo härigenom Skepparne Johan Hellman, Jacob Rode och Caspar Jer. Behfert ifrån Stockholm til London och Bristol med tjära och järn. Den 20. Carl Mo-

bee

dee ifrån Göttheborg til Stockholm med sill. Den 21. And. Kejser ifrån Marstrand til Westervit med sill, Johan Hagberg ifrån Kongålf til Stockholm med bito, Alexander Grönberg, Olof Gulbrandson, Matthias Goll, Eric Fogelström, Olof J. Hultin, Lars Jungbom, Swen Åberg, Matthias Möllerström, Hans Pet. Kruse, Sebastian Badendik och Swen Berg, alle ifrån Göttheborg til Carlscrona, Calmar, Norköping, Åstad och Stockholm med sill. Den 22. Johan Erling, Jöns Peter Öllman och Verh. Görting ifrån Göttheborg til Stockholm och Norköping med sill. Den 23. Israel Åspelund, Henning Wikström, Jean Mattheson, Måns Johansen, Georg Wendi och Carl Eklund ifrån Göttheborg til Calmar med sill, och Folke Olofsson ifrån Calmar til Göttheborg med bräder. Den 24. Carl Westerberg ifrån Carlscrona til Göttheborg med barlast, Peter Petersson ifrån Norköping til Göttheborg med tunnor, Lorens Wahlberg ifrån Stralsund til Göttheborg med barlast, och Eric Lundblad ifrån Stockholm til London med järn. Den 25. Olof Sundman ifrån Helsingfors til Genua med masten, och Samuel Pridgeon ifrån Stockholm til Lynn med järn.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 22 til den 29 dennes födde 2 Goffe- och 1 Flickobarn: Wigde Swen Mellberg och Jungfru Sara Christina Årendts; äfwen Kyparen Christ. Pien med des trolof-

trolofwade Hustru Catharina Nester; och Hwarstimmermannen Jöns Persson med des trolofwade Hustru Anna Olofsdotter: Döde Pockhus-karlen Peter Kruses Enka, Brita, af wattungot, och två Goffebarn af slag.

I Kronhus-Församlingen födde 4 barn: Wigde Sjömannen Joh. Sjöberg och Enkan Maria Farand; Döde 3 barn af tikhosta, feber och magssuka.

Comministern och Skeps-Prädikanten, Herr Jonas Wallin, har som sjerde Prof-Prädikant, erhållet Missive til Hjungby.

Adjunceren, Herr Magister Paul Törnebohm, är förordnad til Rector Schola i Kongsbacka.

Rundgörelser.

Som Skepparen Hindric Josander nyligen ankommet ifrån St. Pedro i Sardinien med et parti salt, af lika godhet med St. Ubes; så förnyas det emot 9 Dal. Smt tunnan containt, eller mot 9 och en sjerdedel på 3 månader: med förbehåll af säkre köpare, och at de anmäla sig inom den 8 i näste månad; hwarefter saltet blifwer så mycket dyrare, som Skeppet desförinnan måste wara lossat, och hwad ej imedlertid kan säljas, blifwer för ågaren i boden uplagt. Mellan Klippan och Röde Stenen är Skeppet liggande, hwarifrån saltet kan afhemtas, sedan köparen först angifwet sig på Herr Christian Åfwidssons Contoir härstädes.

Et parti sille-kärl af bok, större och mindre, är til salu, stående på Kössö i södre Skärgården, och kan

kan dörrfrån afhämtas. Om priset med mera sås underrättelse hos Herr Anders Barthengren.

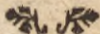
En ny chaise, målåd och hängande på remmar, är til salu: närmare underrättelse gifwer Sadelmakaren Edberg.

En spannemåls-wind utbjudes för hyra af Herr And. Winberg Johanson på Sillegatan. På samma ställe lemnas och underrättelse om en Köpmans-be-tjent, hvilken förstår fram- och gros-handel, och äftundae condition härskådes. Betjenten är ledig, samt af god frägd, och recommenderas af förra Parroren.

Et litet knyte, med innesluten natthabt, är funnet på Kongsgatan förleden onsdags-afton, och kan återfås, när ägarinnan, som kånnes wid förlusten, wederbörligen anmäler sig, där dessa wigtiga nyheter inlemnas.

En liten hynda, förhårig, och hwit til färgen, men svart öfwer rygg och hufwud, är förkommen, ägaren til orrolig saknad; hwarom mündteligen, om någon återställer synbet.

Concerterne för detta år taga sin början nästkommande Tisdag, eller den 3 Nov. kläcka 5 efter middagen, och hållas uti rummet midt emot Auctions-kammaren. Enkta billetter för hwar afton kunna mot 2 Dal. Smt erhållas, både på beursen och wid ingången. Däremot kosta ständige billetter för hela sessionen, eller för fjorton gånger, allena 12 Dal. Smt, och säljas på beursen. Tid och dag til de följande concerterna skal för hwar vecka gifwas wid handen.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 7 November 1761.

Slutet af Tankar öfwer min duble Femstyfwer.

Mina resor word många och ledsama, at jag ej orkar upräkna dem alla. Jag kom bort i landet, och brukades i allahanda små ärender; til exempel: En bonde sticade mig på et Apotheque, och fick intet för mig annat, än upstorkat caffe, blandat med dyswelsträck, hundeträck, och litet sinkel. En annan gaf mig at en Fogsbetjent, i hvars ficka jag låg och grät, emedan man wille inbilla mig, at jag war ute och qwistade Fog. Men om-sider kom jag en Smälänninge til del för smör. Han såg på mig med en så blid upsyn, at jag märkte den agtning, han hade för mig. Nu, tänkte jag, blir jag myrtig; men där råfabe jag utur askan och i elden; min gubbe förwarade mig i sit Skåp, där jag fan en hel hop af mine bröder, tillika med större mynt. Om jag gladdes at se dem, så blef jag bedröfwad öfwer deras berättelse,